

Micaela Compagna. Autorės nuotr.

Argentinos lietuvių jaunimas: ką jie veikia?

Gyvenant Lietuvoje, dažnai tekdavo pagalvoti apie bendraamžius, gyvenančius už tūkstančių kilometrų nuo mano gimtosios šalies. Koks jų laisvalaikis, ką veikia? Nejaugi gyvendami skirtinguose pasaulio kraštuose mes užsiimame ta pačia veikla?

Monika KUDŽMAITĖ

Jau du mėnesius gyvenu Argentinoje ir galiu atsakyti, kad pasaulio jaunimas turi daug bendros veiklos, bet kiekvienos šalies jaunuoliai turi bent kelis unikalius bruožus. Čia, kaip ir Lietuvoje, po mokyklos vaikai skuba į užklasinę veiklą, užsiima sportine veikla, labai daug

valandų praleidžia su draugais, eina į šokius. Turėdami daug saulėtų savaitės metuose, žmonės čia daug laiko praleidžia parkuose ar baseinuose, norėdami išvengti svilinančio karščio. Tačiau labiau nei panašumai domina mūsų skirtumai. Argentinoje, kaip ir Ispanijoje, yra siestos laikas. Po pamokų

ar paskaitų visiškai normalu grįžti namo ir kelias valandas pamiegoti, o nubudus vėl tęsti dienos planus. Turėdami laisvą minutę visi geria tradicinį gėrimą *matę*, būtina jai skirtame specialiame puodelyje su metaliniu šiaudeliu. Tai vienybės ženklas! Lietuva – krepšinio šalis, Argentina – futbolo kraštas.

Todėl sirgaliai, apsirengę futbolo komandos marškinėliais, čia iš tolo matomi. Argentinoje yra labai glaudus šeimos narių santykis, kurio neįmanoma aprašyti čia nepabuvus ir savomis akimis nepamačius. O dabar šiek tiek apie tikrus žmones ir jų gyvenimus čia, Argentinoje, šalyje, kurioje gruodžio mėnuo yra vasaros atostogų pradžia. Apie žmones, kurie myli Lietuvą, gyvendami taip toli nuo jos.

Micaela Compagna (28 m.) – šešto kurso medicinos studentė La Platos universitete. Ji yra Beriso miesto lietuvių katalikų kultūros ir

Grilauskų šeima. Asm. archyvo nuotr.

savišalpos draugijos „Mindaugas“ narė, vaikų grupės „Pumpurėlis“ vadovė ir komisijos narė. Kolektyve yra jau 18 metų. Dar būdama labai mažytė dalyvavo Beriso mieste vykstančiame Imigrantų festivalyje, jam praėjus norėjo prisijungti prie šokėjų kolektyvo. Tuomet apie Lietuvą nieko nežinojo, o būtent „Mindaugas“ turėjo vaikų grupę. Padedama vyresniųjų kolektyvo narių sužino-

jo apie Lietuvą, o 2004 m. Argentinoje vykusio Pietų Amerikos lietuvių suvažiavimo metu gavo informacijos apie galimą stipendiją Vasario 16-osios gimnazijoje, Vokietijoje, kur galima mokytis lietuvių kalbos, kultūros. Jau 2009 m. gavusi stipendiją, Micaela išvyko į Vokietiją ir prabuvo čia visus metus, taip pat aplankė Lietuvą ir pra-

Besimokydama Vokietijoje, ji per metus puikiai išmoko kalbėti lietuviškai, lankė chorą, išmoko austi juostas, daug naujų šokių.

leido joje 2 mėnesius. Besimokydama Vokietijoje, ji per metus puikiai išmoko kalbėti lietuviškai, lankė chorą, išmoko austi juostas, daug naujų šokių. Dar kartą į Lietuvą grįžo šiemet, dalyvaudama kartu su kolektyvu Lietuvos šimtmečio dainų šventėje. Kai paklausiau jos, ar norėtų gyventi Lietuvoje, ji plačiai nusišypsojo ir tvirtai atsakė, kad taip. Nes labai myli Lietuvą, jos žmones, žalius ir didelius miškus, skanų maistą ir kultūrinį paveldą. Čia tai bent, pagalvojau!

Seserys Zoe Grilauskas (16 m.) ir Justina Grilaukas (14 m.) yra lietuvių savišalpos ir kultūros draugijos „Nemunas“ narės jau daug metų. Jų prosenelis 1929 m. laivu atplaukė į Argentiną ir čia apsigyveno. Taip prasidėjo jų šeimos istorija. Dabar seserys

Jų prosenelis 1929 m. laivu atplaukė į Argentiną ir čia apsigyveno.

gali pasakyti kelias lietuviškas frazes, užduoti kelis klausimus lietuviškai. Zoe pradėjo lankyti kolektyvą būdama 3 metų, o sesuo Justina vos 2 metų. Zoe šiemet dalyvavo šimtmečio dainų šventėje Vilniuje, Lietuvoje praleido

mėnesį. Labiausiai ją žavi lietuvių tautiniai šokiai, mūsų tradiciniai kostiumai, maistas ir kultūriniai dalykai. Besiruošdama šokių šventės vakarui, ji daug dienų praleido stovyklavietėje su kitais dalyviais. Visą laiką atsimena kaip gražiausią savo gyvenimo patirtį. Džiaugiasi galėjusi aplankyti muziejus, susipažinti su Lietuvos istorija ir kultūra. Dabar ji dar moksleivė, klasės pirmūnė, svajojanti studijuoti elektros inžineriją, be galo mėgstanti keliauti. „Nemuno“ kolektyve ji ne tik šoka jaunimo grupėje, bet yra viena iš mažamečių vaikų grupės „Skaidra“ vadovių. Paklausta, ar sutiktų viską palikti Argentinoje ir gyventi Lietuvoje, drąsiai atsakė, kad taip, nes, prabuvusi mėnesį Lietuvoje, jautėsi lyg savo namuose Argentinoje, todėl jokios baimės nejaučia. Jaunesnioji jos sesuo Justina taip pat yra stropi mokinė, meniškos sielos žmogus. Po pamokų skuba į mozaikų gamintojų būrelį, lanko lietuvių kalbos pamokas. Lietuvoje ji lankysis pirmą kartą šiemet. Jau lapkričio 18 d. išvyksta kartu su kitais 5 kolektyvo nariais į Radviliškį pagal moksleivių mainų programą. Čia praleis 2 savaites ir pirmą kartą patirs, ką reiškia šaltis. Justina taip pat norėtų gyventi Lietuvoje, nes ji šią šalį įsimylėjusi nuo ankstyvos vaikystės.

Kaip gera girdėti, kad tokia maža ir dažnam užsieniečiui nežinoma Lietuva, čia yra taip mylima ir branginama. Dar kartą įsitikinau, kad verta keliauti, susipažinti ir pačiai pamatyti viską savomis akimis, nes tai neįkainojama patirtis. Kiekvieną kartą, kai susitinku su Micaela, prisimenu mūsų pirmą susitikimą. Tada ji dainavo su mažiausiomis mergytėmis „Išėjo tėvelis į mišką“ – tą akimirka norėjau, kad šį vaizdą matytų ir girdėtų visa Lietuva. Nes tai buvo nežemiškai gražus momentas, pripildytas meilės ir nuoširdaus mūsų šalies ilgesio. ■